

Schriftlicht

Christen zijn is lichtdrager zijn

M. Heemskerck

Jullie zijn het licht in de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Men steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten, nee, men zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.

(Matteüs 5:14-16)

Onze rijkdom

De bergrede. Noem haar maar de grondwet van het koninkrijk van Jezus Christus. Duidelijke prediking van wat het betekent, onderdaan van deze Koning te zijn.

De eerst aangesprokenen in de bergrede zijn de discipelen. De twaalf. Maar de Heiland vormt met hen geen geheim genootschap waarbinnen zorgvuldig verborgen blijft wat Hij leert. Nee, deze preek van Hem mag iedereen horen. Iedereen mag meeluisteren. Want iedereen mag weten wat het in de praktijk betekent, onderdaan te zijn van het koninkrijk van God.

Zeker al die Galileeërs, die naar de Heiland zitten te luisteren. Ze horen er immers bij? Ze zijn immers opgenomen in Gods verbond? Voor hen is de Heiland gekomen om ze te verlossen van hun zonden. Waarom Hij ze dan ook zalig spreekt. Ze gelukkig verklaart, omdat ze zulke bevoorrechte mensen zijn!

Nee, niet automatisch. Uitsluitend in deze weg dat ze - door de kracht van de Geest - hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Naar vrijspraak op grond van Christus' werk. Maar doen ze dat, dan mogen ze zich gelukkig weten. Want dan zullen ze verzadigd worden!

Onze status

Je bent een diepgelukkig mens, wanneer je het heil ontvangt en aanneemt. Met deze boodschap begint de bergrede. En dan komt er direct achteraan dat je dan ook een bepaalde status krijgt, die zijn eigen verantwoordelijkheden met zich meebrengt. Die status wordt onder andere in de hierboven geciteerde tekst omschreven, als de Heiland allereerst tegen zijn discipelen, maar verder ook tegen alle andere diepgelukkigen van alle tijden zegt: jullie zijn het licht in de wereld.

Lees deze uitspraak goed. Je bent namelijk makkelijk geneigd om te denken: dat is dus onze opdracht. Als gehoorzame onderdanen van Koning Christus moeten we licht verspreiden. Dat is zeer zeker waar. Alleen, dat staat hier niet. Hier staat niet, dat we het licht in de wereld móeten zijn, maar dat we het zijn! Dat is gewoon onze status, als we bij Christus horen. Op deze positie worden de kinderen van het koninkrijk hier zonder meer vastgelegd: jullie zijn het licht in de wereld!

Jullie! Het is één en al duisternis in de wereld. Stikdonkere nacht. Dat is de situatie van de wereld sinds de gebeurtenissen van Genesis 3. Maar nu breng Ik, Jezus Christus, door mijn verlossend werk een aantal lichtdragers binnen in die stikdonkere wereld. En dat zijn jullie. De onderdanen van Gods koninkrijk. Je kunt ook zeggen: de mensen die van harte leerling van Christus willen zijn en willen leven uit zijn verlossend werk.

Wilt u dat, dan bent u lichtdrager in de duistere wereld. Dan is dat uw status.

Onze moeite

Het is echt niet zo eenvoudig om dat te geloven. Wij kunnen immers makkelijk geneigd zijn, ons aan te laten praten hoe de wereld tegen ons aankijkt. Christenen zijn achterblijvers. Ze kunnen niet mee met de verworvenheden van de moderne cultuur. Ze zijn tegen dit en tegen dat. Je zou ze eigenlijk in een reservaat moeten stoppen met elkaar. Maar goed, zolang ze de ontwikkelingen maar niet echt afremmen, laat ze dan maar. Zolang ze maar niet echt invloed krijgen...! Maar zolang ze helemaal niet meetellen, ach, laat ze dan maar met hun duffe gedoe en met hun culturele achterlijkheid.

Hebt u de neiging, u dit aan te laten praten? Weet u er misschien niet zo goed raad mee, met dit verhaal? Of denkt u misschien: ik heb hier best een antwoord op. We dragen toch ons steentje bij in de politiek en onze scholen mogen er ook wezen. De jeugd wordt daar degelijk en toegespitst op onze maatschappij opgeleid. En zo valt er nog wel het nodige te noemen. Maar als je zo reageert, geef je dan niet de indruk dat allerlei activiteiten ontplooid worden om toch vooral nog een beetje voor vol aangezien te worden door de wereld?

Nee, tegenover de wereldse minachting geldt alleen het antwoord van het geloof. En dat is het antwoord dat Christus ons hier leert: de wereld is te typeren als één en al duisternis. Het is er één en al zonde, ongerechtigheid, dwaling. Maar de kinderen van het koninkrijk zijn het licht in die wereld. Het enige licht in een totale duisternis. Het enige signaal dat er ook nog wat anders is dan zonde, ongerechtigheid, dood.

Christus zegt: jullie zijn het licht in de wereld. Ja, en dat is dan niet zijn ontdekkings. Zo van: Ik zie allemaal duisternis, maar opeens ontdek ik toch ook nog licht: jullie. Nee, het is niet zijn ontdekking, maar het is zijn werk. Er was geen licht. Maar Hij kwam om licht te maken. En, zegt Hij, dat licht zijn jullie. De kinderen van het koninkrijk. Ik steek het licht aan en dat licht zijn jullie. Dat is de positie die Christus geeft aan het volk van het verbond. Als het Hem tenminste aanneemt en omhelst als zijn Verlosser. Dat is de positie die Hij ook vandaag geeft aan zijn gemeente: het enige licht in de wereld waarin ze leeft, ontstoken door Jezus Christus en door niemand anders.

Onze opdracht

Dat zullen we moeten geloven. Anders doen we tekort aan het werk van Christus. Dat wil zeggen: de kerk zal zich door de wereld nooit mogen laten maken tot een gezelschap brave jaknikkers, als die wereld zegt: blijven jullie maar mooi in je eigen kleine hoekje zitten en vermaak elkaar daar maar met jullie stichtelijkheden, maar laten we verder vooral niets van jullie merken. Want dan doet de kerk tekort aan het werk van Christus. Dan verloochent ze de status die ze door dat werk gekregen heeft.

En wat geldt van de kerk in haar geheel, geldt ook van elke gelovige persoonlijk. Hij mag nooit braaf ja knikken wanneer ze tegen hem zeggen: dat je christen bent, prima, maar denk erom dat we er niets van merken! Dat accepteren betekent: tekortdoen aan het werk van Christus. De status die je van Hem gekregen hebt, verloochenen.

De Heiland laat hier ook duidelijk zien hoe onmogelijk je dan bezig bent. Hij zegt: een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Die steekt boven z'n omgeving uit en valt al van verre op. En een stad op een berg, dat is de gemeenschap van de kinderen van het koninkrijk. Dat bent u. Als vrucht van het werk van Christus kan het niet anders dan dat u dat bent. En dat u dan ook als zodanig naar buiten treedt. En dan ook opvalt! Doordat u anders

bent. Geen vrede hebt met de duisternis. Met het zwelgen in de ongerechtigheid. De wetteloosheid niet normaal vindt. Ook geen vrede hebt met allerlei vormen van eigenwillige godsdienst die zich vaak verregaand aanpast aan de duisternis.

Laten we maar heel goed bedenken, dat we van nature de duisternis liever hebben dan het licht. Die duisternis blijft voor ons dan ook levenslang verleidelijk. Maar de heerlijkheid van het werk van Christus is dat Hij tegen ons zegt: als kinderen van het koninkrijk bent u wat u uit uzelf nooit zijn wilt: voor ieder herkenbare vruchten van mijn werk. Niet weggestopt in een achterafstraatje om toch vooral de wereld niet te ergeren. Maar zichtbaar, als een appèl op de wereld om de realiteit van het verlossend werk van Christus te erkennen. Altijd en overal herkenbaar als kinderen van het koninkrijk.

Wat we zijn, moeten we ons immers ook betonen. Dat is de verantwoordelijkheid die we door de kracht van de Geest moeten aanvaarden. Altijd weer moeten we er alert op zijn: wat doen we met onze uit genade ontvangen status? De Heiland zegt immers heel duidelijk: denk erom, jullie licht moet schijnen voor de mensen. Hij gebruikt daarbij het beeld van de eenkamerwoning. Als het daar 's avonds donker wordt, kun je een lamp aansteken om licht in de duisternis te brengen. Dat is je bedoeling. Maar ja, dan moet je die brandende lamp natuurlijk niet onder een korenmaat zetten. Zeg maar: onder een omgekeerde emmer. Want dan blijft het donker. Nee, je zet die lamp natuurlijk op een standaard, zodat-ie licht geeft voor iedereen in huis.

Het is duidelijk: de kinderen van het koninkrijk, de lichtdragers mogen in het huis dat wereld heet en waar ze in wonen, hun lamp niet onder een emmer zetten. Ze moeten hun licht laten schijnen, zodat de mensen het zien. Ze moeten het licht dat ze uit genade mogen verspreiden, niet verborgen houden, maar zo neerzetten dat de mensen het kunnen zien.

Welnu, wat wordt er dan zichtbaar? Jullie goede daden, zegt Christus. Dat is: jullie gehoorzaamheid aan wat de HERE vraagt. Dus: de liefde die in jullie hart leeft jegens Hem en jegens jullie naasten. Die liefde die jullie uit jezelf nooit kunnen opbrengen. Maar die er alleen is als vrucht van de Geest, als werk van God.

Want als mensen daar serieus aandacht aan gaan geven - serieus gaan vragen hoe het toch komt dat jullie zo anders zijn en waar dat licht toch vandaan komt dat van jullie leven afstraalt - ja, dan komen ze uit bij het verlossend werk van God in en door Jezus Christus.

Velen zeggen: doe alstublieft dat licht uit. Laat ons alstublieft met onze lichtjes van eigen fabricaat het donker te lijf gaan. Maar onze roeping is: blijf gehoorzaam aan Jezus Christus en laat het u gegeven licht schijnen voor de mensen. En wees zo wat u bent: lichtdragers in een duistere wereld. Gehoorzame onderdanen van Koning Christus.